



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 682/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Advokátska kancelária, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 7/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. októbra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 7/2015 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že na okresnom súde „*prebieha konanie v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. Bratislava proti žalovanému: [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]... o zaplatenie sumy 232,90 Eur s prísl. I napriek skutočnosti, že odo dňa začatia tohto konania do súčasnosti uplynulo už takmer 23 mesiacov, nie je toto konanie právoplatne skončené.*“.

3. Sťažovateľ tvrdí, že v tomto konaní sú obdobia, keď okresný súd dlhodobo nekoná, resp. koná neefektívne a neúčelne. V tejto veci sa dosiaľ uskutočnilo len jedno pojednávanie. Sťažovateľ niekoľkokrát žiadal okresný súd o prijatie opatrení, aby vo veci konal, a 17. júna 2016 doručil okresnému súdu aj sťažnosť na zbytočné prietahy, v ktorej namietal nečinnosť okresného súdu. Okresný súd na jeho sťažnosť do podania sťažnosti ústavnému súdu dosiaľ neodpovedal (resp. sťažovateľ dôkazy o tom ústavnému súdu so sťažnosťou nepredložil, pozn.).

4. Sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby vydal nález, ktorým vysloví porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní, prikáže mu konať bez zbytočných prietahov, a súčasne sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 2 000 € a úhrady trov konania.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

8. Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že v súvislosti s namietanými prieťahmi v namietanom konaní okresného súdu „ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní

niekoľkých mesiacov, sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03)]. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, I. ÚS 98/2014).

9. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľa smerujúcom proti postupu okresného súdu v namietanom konaní. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

10. Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti konštatuje, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená, keďže namietané konanie (trvá spolu 23 mesiacov) pred všeobecným súdom netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietahoch (napr. III. ÚS 59/05, IV. ÚS 434/08), a hoci bolo zistené aj obdobie ojedinelej nečinnosti, ide aj o triviálnu, resp. bagateľnú vec, ktorá sama osebe nemá žiadny ústavný rozmer. Navyše pred podaním sťažnosti ústavnému súdu okresný súd 3. augusta 2016 vyhlásil rozsudok, proti ktorému bolo 4. októbra 2016 podané odvolanie, tieto skutočnosti boli aj opomenuté (účelovo, pozn.) samotným sťažovateľom v jeho sťažnosti. Po vykonaní procesných úkonov

bude spis predložený Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o podanom odvolaní, a preto ústavný súd z uvedených dôvodov po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (obdobne I. ÚS 630/2013, I. ÚS 200/2014, I. ÚS 507/2015 a I. ÚS 613/2016).

11. V danej veci sťažovateľ (zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom) podal sťažnosť ústavnému súdu až 6. októbra 2016, a to v čase, keď mu okresný súd ešte nedoručil odpoveď na jeho sťažnosť na zbytočné prietahy z 12. júna 2016 (sťažovateľ si navyše až dvakrát v odbernej lehote ani nevyzdvihol zásielku z okresného súdu v júli a v auguste 2016, odpoveď na jeho sťažnosť mu bola doručená až na tretíkrát, a to 17. októbra 2016, pozn.). Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 449/2014), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Z uvedených dôvodov je sťažnosť sťažovateľa aj neprípustná (§ 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

12. Napokon sťažovateľ svoju sťažnosť tiež riadne neodôvodnil (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), pretože vecne nevymedzil žiadne konkrétne obdobie nečinnosti v konaní pred okresným súdom a neuviedol ani dôvody údajnej neefektívnej a neúčelnej práce okresného súdu, ktoré by mal ústavný súd preskúmať v konaní o jeho sťažnosti. Chýbajúcou podstatnou náležitosťou je aj nedostatočné odôvodnenie jeho sťažnosti vo vzťahu k požadovanému finančnému zadosťučineniu (§ 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde), ktorá nie je primeraná povahe veci (o čo stranám sporu v namietanom konaní ide, resp. čo je v hre, pozri bod 2, pozn.). V neposlednom rade aj predložené splnomocnenie z 1. októbra 2016 vykazuje formálne nedostatky, pretože tam spomínaný Občiansky súdny poriadok bol ako procesný právny predpis zrušený k 30. júnu 2016. Z uvedených dôvodov sťažnosť sťažovateľa, zastúpeného kvalifikovaným právnym zástupcom, nespĺňa ani zákonom predpísané náležitosti.

13. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu neprichádzalo už do úvahy, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 ústavy).

P o u č e n i e: Podľa čl. 133 ústavy proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu.

V Košiciach 9. novembra 2016